

ζητούσα τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου. Ἦτο δὲ τοῦτο «La vie et les moeurs des animaux» ὑπὸ Louis Figuiet.

Καὶ ἀνέγνωσα ἐν αὐτῷ ὅτι εἰς τὰ γαστροζῶα τῆς ἀζέως ταύτης, ὡς καὶ εἰς ἕτερα τῆς κλάσεως τῶν Ἀκτινοειδῶν καὶ δὴ εἰς τοὺς Ἀστερίας παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον τῆς αὐτοκτονίας, εἴτε ὀπίσταν ὑπὸ ἔχθρου καταδιώκονται, εἴτε ὅταν ὑπ' ἄλλης τινὸς ἀνάγκης πιέζονται. Καὶ τὰ μὲν Ὀλοθούρια ἀπορρίπτουσι τὸν ἐντερικὸν σωλήνα, οἱ δὲ Ἀστερίαὶ ἀποσπῶσι τὰ ἀκτινοειδῆ αὐτῶν ἄκρα ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ δίσκου! Ἀνέγνων προσέτι ὅτι τ' ἀποβληθέντα πεπτικὰ ὄργανα τῶν Ὀλοθουρίων ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῆς δαψιλοῦς φύσεως, μεταγομένου τοῦ ζῶου εἰς αἰσιωτέρας περιστάσεις, ὡς παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ δόκτορος Johnston, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ αὐτοῦ προμνημονευθέντος συγγράμματος. Δύναται λοιπὸν τὸ γαστροζῶον νὰ θνήσκῃ καὶ ν' ἀναζῆ κατὰ βούλησιν; (ἂν δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ἡ λέξις). Ὅποῖον προνόμιον! Βεβαίως δυσκολεύεται ἡ ἀνθρωπίνῃ φιλαυτία ν' ἀποδώσῃ εἰς τόσῃ ἀτελεῖ ὄντα τὸ θλιβερόν πλεονέκτημα τῆς ἐν συνειδήσει αὐτοκτονίας, ὅπερ μόνον εἰς τὸν ἡθικὸν κόσμον ἡδύνατο ν' ἀπαντᾷ. Πλὴν τίς δύναμις, ὅποῖον ἐνστικτον ὠθεῖ αὐτὰ εἰς τὸ ἀπεγνωσμένον τέλος;

V.

Σημ. «Ἐστίας». Φίλος εἰδήμων τῆς «Ἐστίας», εἰς ὃν ὑπεβάλομεν τὰ ἀνωτέρω, ἐπεσημείωσεν ἡμῖν τὰ ἐπόμενα περὶ τοῦ φαινομένου:

«Ἐἶνε ἀληθές ὅτι ὀλοθούριά τινα ἐκ τῶν ἐχινόδερμων ἔχουσι τὴν ιδιότητα ν' ἀπαλλάσσονται μεγάλου μέρους τοῦ πεπτικοῦ αὐτῶν σωλήνος διὰ τῆς ἔδρας, ἄνευ τινὸς βλάβης, διότι τὸ ἀπορριφθὲν ἀναγεννᾶται. Πολλοὶ ἐπίσης ἀστέρες, καὶ ἰδίᾳ ὀφίουροι τῆς αὐτῆς συνομοταξίας, αὐτομάτως καταμεριζόμενοι πολλαπλασιάζονται οὕτως διότι ἕκαστον τεμάχιον μετὰ τινα χρόνον ἀποκτᾷ πάντα τὰ ὄργανα τοῦ τελείου ζῶου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῶν ἐχινόδερμων προδίδει τὴν φυλετικὴν αὐτῶν καταγωγὴν. Τὰ ζῶα ταῦτα φαίνονται ἀποτελεσθέντα ἐκ τοῦ συνοικισμοῦ πλειοτέρων ὁμοίων, ἅτινα διαφυλάττουσι, καίτοι συνηνωμένα, ἅπαντας τοὺς ἰδιαιτέρους αὐτῶν χαρακτηρισμοὺς, καὶ ἐν καιρῷ δύνανται πάλιν νὰ ζήσωσι μόνᾳ ἢ καὶ ἀναπληρώσωσι τὰς ἐλλείψεις των.

Καὶ εἰς τὰ ὀλοθούρια λοιπὸν, καίτοι ἐξωτερικῶς δὲν διακρίνομεν τὴν ἀκτινοειδῆ μορφήν, συμβαίνει τοιοῦτόν τι μαρτυροῦν τὴν κοινὴν μετὰ τῶν ἐχινόδερμων καταγωγὴν.

Ἐξωθοῦσι δὲ τὰ πράγματα οἱ ἀπανταχοῦ διαρῶντες αὐτοκτονίας τῶν ζῶων ἐν τῇ ἀνωτέρω περιστάσει τὸ ὀλοθούριον ἀπέθανεν ἐλλείψει ἀφθῶνου ὕδατος. Οἱ πνεύμονες τοῦ ζῶου τούτου, διότι διὰ τοιούτων ἀναπνέει, οἴτινες κείνται παρὰ τὴν ἔδραν, βαλμηδὸν ἐκτεινόμενοι ὅπως ἐν μείζονι ἐκ-

τάσει ὕδατος ἀντλήσωσιν ἀέρα, ἐξέρχονται ἐξ ὀλοκλήρου συμπαρασύροντες καὶ τὸ ἄκρον τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, ὅστις εἶνε τρεῖς μακρότερος τοῦ σώματος τοῦ ζῶου. Μὴ δυνάμενον πλέον τὸ ζῶον ν' ἀνασύρῃ τὰ ἐκβληθέντα ἀποθνήσκει ἐξ ἀσφυξίας. Ὅταν ζῆ ἐλεύθερον ἐν τῇ θαλάσῃ, μόνον μεγάλου μέρους τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος ἀπαλλάττεται, οὐχὶ δὲ καὶ ὅλων τῶν ἐντοσθίων.

Τὰ ζῶα ταῦτα ζῶσιν ἔρποντα βραδύτατα, κατ' ἀκολουθίαν δυσκόλως δύνανται νὰ διαφύγῃ ἐπαπειλοῦντα κίνδυνον, ὃ δ' ἐπερχόμενος ἐχθρός, ἂν ἔχῃσι τοιοῦτον, διότι ἀγνοοῦμεν τοιοῦτος τῶν ζῶων τούτων, πλὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐσθιοντος ὀλοθούριον τὸ ἐδώδιμον, βεβαίωτατα δὲν θὰ ἡμποδίζετο νὰ καταπίῃ τὸ θυμὰ του εἴτε ἐντὸς αὐτοῦ εἴτε ἐκτὸς ἔφερε τὰ ἐντόσθια.

N. X. A.

H ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

Γεννήθηκες τὴν Ἀνοιξί' κ' ἀντὶ νάρθων ἢ Μοίραις
Νὰ σὲ μοιρώσουν βρασιτικάϊς κ' εὐθὺς νὰ φύγουν πάλι,
Ἐσὺ ἀπὸ τὴν Ἀνοιξί' μοιρώθηκες καὶ πῆρες
Τῆς Ἀνοιξί' τὰ κάλλη.

Ἄπ' τὸ χρυσὸ τὸν ἥλιον της χρυσοῦσαν τὰ μαλλιά σου,
Βαφτίστηκαν τὰ μάτια σου 'ς τῆς νύχτας της τὸ χρῶμα,
Κ' ἀπ' τῶν ἀνθῶν της τὴ θωριά ἐθάφη' ἡ θωριά σου
Καὶ τὸ μικρὸ σου στόμα.

Ἄπ' ταῖς γλυκεῖαίς της ταῖς βραδείαίς ταῖς μοσχομυρωδάταις
Πῆρες τὸν πρῶτον ἀνασασμὸ γιὰ νὰ μοσχομυρίξῃς,
Κ' ἐπῆρες ἀπὸ ταῖς αὐγαῖς, ποῦνε βροσιὰ γεμάταις
Δροσοῦλα γιὰ ν' ἀνθίξῃς.

Μ' ὀλόχαρο κελᾶδημα τὰ μέτρατα πουλιὰ της
Ἐδειξαν 'ς τὸ στόμα σου πῶς πρέπει νὰ 'μιλήσῃς,
Κ' ἐπροίκισε τὸ γέλιο σου μὲ τὴ γλυκεῖα λάλιά της
Ἡ χρυσαλλένια βρῦσι.

Κ' ἡ φύσις ἔλη, ἔξαστερη, ἀνθόστρωτη, δροσάτη,
Μέσ' 'ς τὴ ζωὴ σου εὐρέθηκε μὲ μιᾶς ζωντανεμένη...
Θρονιάστη' ἡ βασιλίτσα 'ς ἐν' ἄξιο της παλάτι
Κ' ἐκεῖ γιὰ πάντα μένει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πονηρία κυνός.—Ἐχω μέγαν κύνα τῆς Νέας Γῆς, ὀνόματι Βλόκ, πολὺ λαίμαργον εἰς τὰ γλυκίσματα. Συχνότατα, ὅταν διέβαινον ἀπὸ κανὲν ζαχαροπλαστεῖον, ὃ σκύλος ἐσταμάτα καὶ μὲ παρεθέρει ὡς ἐπικαλούμενος τὴν γενναϊότητά μου· ἐγὼ δὲ συγκινούμενος ὑπὸ τῆς ἀφῶνου δεήσεώς του τὸν καθίσταν εὐτυχῆ διὰ δαπάνης ἐνὸς πενταλέπτου.

Ὁ κύων ἀναμειβόμενος παρεθέρησεν ὅτι μόνον ἐπ' ἀνταλλαγῇ τοῦ πενταλέπτου μου ἰκανοποιεῖτο ἢ λαίμαργία του, καὶ ὠφελήθη ἐξ αὐτοῦ· διότι ἤδη δὲν ἀναγκάζομαι νὰ μεσολαβῶ μετὰ πλάκωντοπώλου